

Piatok 17. júna 2016

Text: Mich 7, 18 – 20

¹⁸Kto je Boh ako Ty, ktorý odpúšťa viny, ktorý prehliada priestupky zvyšku svojho dedičstva? Netrvá navždy pri svojom hneve, lebo rád udeľuje milosť. ¹⁹Zľutuje sa opäť nad nami, rozšliape naše viny a uvrhne do hlbín mora všetky naše hriechy. ²⁰Ty preukážeš vernosť Jákobovi a Abrahámovi milosťou, ako si prisahal našim otcom od dávnych čias.

Piesne: ES č. 345, 483

Zamyslenie nad Božím slovom:

Naša malá dcérka si uvedomuje, že keď urobí niečo zlé, spôsobí nám tým zármutok. No už o chvíľu nato chce mať urovnané vzťahy. Príde a povie: Mamka, ocko, prosím, odpustíte mi? Potrebuje cítiť pokoj a istotu, že pri nej stojíme a milujeme ju. Už ľudia starej zmluvy vedeli, aké ťažké je neustále niesť so sebou ťarchu viny. Prorok Micheáš Božiu lásku a milosť vyjadruje v otázke: „*Kto je Boh ako ty, ktorý odpúšťa viny, ktorý prehliada priestupky zvyšku svojho dedičstva? Nezostáva navždy pri svojom hneve, lebo v tom má záľubu, že udeľuje milosť.*“ Je to predivný Boh. Nik Mu nie je podobný. Je to Boh, ktorý sa zľutúva nad nami hriešnikmi. Nepozera sa zvrchu na ľudské pády, ale, naopak, je Mu ľúto pokrivených ciest, zničených ľudských životov. Je to Boh, ktorý počuje ľudské prosby, vidí plač človeka zdrveného vinou. A tak nanovo odpúšťa a zbavuje vín. Bolesť človeka je Božou bolesťou. Boh je ako matka, ktorá v sebe nesie viny svojich synov a vždy nanovo sa rozhoduje pre svojich synov a pre milosť. Je ako otec, ktorý svojmu márnokratnému synovi odpustil ešte skôr, než stihol čokoľvek povedať. Boh maže hriechu minulosť, zabúda na krivdy, na nedôveru svojho ľudu, na jeho úteky od Neho. Do hlbín mora uvrhne všetky naše hriechy. Uvrhne ich do mora a už ich nenájdeš. Zodpovedný človek vie, že sa svojím konaním často vzdáva Bohu i druhým ľuďom. Avšak k našej ľudskej dôstojnosti patrí aj to, že svoju vinu dokážeme vyznať. Že s ňou dokážeme predstúpiť pred toho, komu sme ublížili, i pred Pána Boha. Sami mnohokrát môžeme zažívať odpustenie od ľudí aj od Boha. Aj my sami máme tú výsadu odpúšťať druhým. Odpustiť, ako vieme, znamená pustiť preč, navždy odložiť, úplne zabudnúť a konať tak, akoby mi dotyčný človek nikdy neublížil. Sám Pán Boh je nám príkladom odpustenia. On rozšliapal naše viny a uvrhol do hlbín mora všetky naše hriechy a viac ich nespomína. Skrze odpustenie môžeme mať vzťah – vzťah s Bohom, vzťah medzi ľuďmi navzájom. Nad celým naším svetom i životom sa rozprestiera možnosť odpustenia. Je to základná nádej pre každého človeka. V celom našom svete sa ako svetlo zjavila Božia láska. Všetci môžeme žiť z Božieho odpustenia, ktoré je väčšie ako všetko to, čo dokážeme my ľudia. Toto odpustenie, ktoré prichádza v Ježišovi Kristovi, je základ, na ktorom môžeme postaviť svoj život. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, Ty dokonale poznáš naše myslenie, srdce i skutky. Pred Tebou sa nemusíme skrývať. K Tebe môžeme prísť takí, akí sme. V našich životoch je mnoho toho, za čo sa hanbíme a čo by sme najradšej pred druhými ukryli. Ďakujeme, že v Tebe máme istotu odpustenia hriechov i možnosť nového začiatku. Amen.

Npor. Mgr. Júlia Štofánová, evanjelická a. v. farárka, policajná duchovná v Policajnom zbore v Senici, Ekumenická pastoračná služba v OS a OS v SR